

Anja Swint - Wandelaar in de nevelen

Door Femke Eerland

Anja Swint (1965), geboren en woonachtig te Groningen, is een veelzijdig en bewogen kunstenares. Vanwege een fascinatie voor ruimtes, begon zij in 1989 aan de opleiding architectonische vormgeving aan Academie Minerva te Groningen. Het té functionele karakter deed haar in 1993 besluiten over te stappen naar beeldhouwen. Al gauw bleek ook deze opleiding een te concrete invulling te kennen en de overstap naar de fotografie werd een feit. Het werd een jaar van fotograferen, een jaar lang alleen maar kijken en de materie achter haar laten. De gedachte dat kunst altijd in een bepaalde tastbare vorm gegoten moest zijn, heeft Swint nooit bevalen. Het proces van het maken van een werk, de lichtinval, de verschillende geuren en kleuren en de bepaalde sfeer van een ruimte zijn vaak ongrijpbaar en voor Swint niet noodzakelijkerwijs vertaalbaar in een tastbaar eindproduct. Swints interdisciplinaire zoektocht resulteerde uiteindelijk in een manier van werken waarin alle voorafgaande ervaringen gecombineerd konden worden.

Na haar afstuderen in 1996 werd GAST opgericht, een Gronings kunstenaarsinitiatief waar ook Swint deel van uitmaakt. Hetzelfde jaar nog werd Swint uitgenodigd door de Stichting Beeldende Kunst Middelburg om de tentoonstellingsruimte Metro S in te richten. In de hieruit voortvloeiende tentoonstelling *E Causa Ignota* werd de ruimte intergraal onderdeel van de installatie en op dit pad, van locatiegebonden kunst, ging Swint verder. In Groningen zocht zij met GAST naar leegstaande ruimtes waar zij op projectbasis konden werken. Eén van deze ruimtes was een leegstaand winkelpand. Hier maakte Swint door een samenloop van omstandigheden *Wandelaar in de nevelen*.

Om privacy te bewerkstelligen, plakte zij de ruiten van het winkelpand af. Deze actie oogstte echter juist het tegenovergestelde effect: door de nieuwsgierigheid die werd opgeroepen door de afplakrand, keken er juist meer mensen dan ervoor. De uiteindelijke performance, in de vorm van een videoregistratie, laat Swint zien, staande in de etalage met een stuk plastic op het glas geplakt ter hoogte van haar gezicht. Voor passanten is het alleen mogelijk haar gezicht te zien wanneer men zich zou bukken om onder de plastieken 'censurbalk' door te gluren. Het werk functioneert echter dubbelop: ook voor Swint is het onmogelijk om de gezichten van de voorbijgangers te zien, zonder uit haar 'rol' te stappen.

De uitwerking van deze performance toont een buitengewoon interessant beeld van uiteenlopende reacties van de mens op het verlies van zicht op het gezicht. Momenteel is Swint bezig met het onderzoeken hoe ze alles wat voor haar wezenlijk is het beste vorm kan geven. Het draait daarbij meer om de gebeurtenis en de drang om dit in een bepaalde vorm te gieten, dan om het uiteindelijke eindproduct. Haar ervaringen met onder andere theater, het filmen van voorstellingen en lichtcreaties, spelen hierbij zeker een rol. Welke richting zij uiteindelijk zal verkiezen tot de ultieme vorm om gebeurtenissen en performances van alledag weer te geven, is altijd een combinatie van ervaringen en zal daarbij een gevarieerde en fascinerende zoektocht blijven.

Bij *Oog in Oog* is middels een film een 'verslag' te zien, waarbij de bezoeker zich af kan vragen wat de waarde van het zicht en de observatie voor de mens is en of niet ons gehele doen en laten één grote performance, gericht op deze twee zintuigelijke waarnemingen is.